

Годишен абонамент:

За България 80 лв
За странство 160 лв.
За Америка 2 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

2 лева кв. см.

Брой 1 левъ

ОБЪДЕНЪ СЛЕДПРАЗНИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ ЗА НАЦИОНАЛНИ ВЪПРОСИ

Записване на абона-
ментитъ се придружа-
ва съ сумата

Редактира комитетъ

Адресъ „Св. Добруджа“ — София

Отговоренъ редакторъ
Т. ХРИСТОВЪ

Парламентът на подтиснатитъ

И следъ мирнитъ договори и при О. Н. все старата система на отношения се практикува — система на недовърие, на перфидност и подтисничество.

Покойниятъ Уилсонъ презъ 1919 год дойде на Европейския континентъ съ единъ подробенъ проектъ върху всички териториални и спорни въпроси, които войната откри. Той се блажене отъ мисълта, че ще успее да свърже името си съ единъ великъ актъ на траенъ миръ и разбирателство между народитъ. Ала той бѣ измаменъ и така жестоко изложенъ и униженъ отъ перфидната европейска дипломация, че не можа да понесе голѣмото свое разочарование. Следъ като тая сѣща дипломация подхвърли на една тънка подигравателна и пълна съ интрижки критика неговитъ проекти пропиту съ протестантски моралъ, възприе идеята му за О. Н., ала окарикатурено и лишено отъ всѣки смисълъ на единъ истински международенъ институтъ.

Отъ деветъ години това О. Н. съществува. То доказа, пъкъ и дирижоритъ му не го скриватъ и продължаватъ да твърдятъ, на пукъ на всѣко право и моралъ, че О. Н. е създадено да подържа договоритъ за миръ сключени около Версаялъ. Между това тия договори хвърлиха въ ново робство и денационализация около 40 милиона човѣшки същества за срамъ и позоръ на съвременната демокрация.

Не само това. Презъ 1925 и 1926 год. сжщото това О. Н. не сподѣли ли гледището на Мело Франко подкрепенъ отъ Бенешъ и Черберленъ, че договоритъ за малцинствата иматъ единствено назначение — малцинствата да бждатъ асимилирани отъ болшинствата? Помъчиха се нѣкои да намалятъ ефекта на тая декларация, ала и до сега този върховенъ международенъ институтъ доказа, че наистина той служи на силнитъ, като не обръща внимание на мно-

жество оплаквания на подтиснатитъ народи.

Поробенитъ националности основателно сж загубили всѣко довѣрие. На тѣхъ предстои тежката борба да извоюватъ своитъ права и свободи, като хора на тая земя. За тѣхъ не остава вече други изходъ освенъ да се организиратъ и федериратъ въ името на единъ идеалъ, въ единъ международенъ колективенъ институтъ, който отъ името на четирidesетъ милиона обезправени човѣци трѣбва да приказва предъ обществената съвестъ въ Европа. Тѣ трѣбва да създадатъ единъ свой миноритаренъ парламентъ, въ който да се разглеждатъ, обсъждатъ и взематъ решения по въпроси, които са общи както и начинитъ за тѣхното приваждане за правилното и спокойно развитие на народитъ. Този парламентъ, както казваше Максимилианъ Харденъ, ще бжде истинна нелегаленъ, но той ще бжде напълно естественъ. Нека близкитъ и сродни организации и подтиснати националности на Балканитъ, които най-много сж страдали и продължаватъ да страдатъ да дадатъ първия примѣръ. Други изходъ нѣма.

Около столицитъ бѣжански мѣста

Намаление на ценитъ

При столицната община е назначена комисия въ съставъ: г. Теодосий Кънчевъ, г. Стайновъ и г. Хр. Стояновъ, която ще се занимае съ изработването на окончателенъ проектъ за унификация на договоритъ за бѣжанскитъ мѣста.

Въ вторникъ съ сигурностъ се върва, че той проектъ ще бжде готовъ, следъ което ще бжде предаденъ на парламентарната комисия, а следъ това ще бжде внесенъ въ Народното събрание.

Споредъ проекта предвидено е за бѣжанцитъ едно намаление съ 75% въ ценитъ на мѣстата, които сж получили отъ столицната община.

Новиятъ процесъ

въ Елзасъ срѣщу Боманъ и Колеръ за шпионажъ е започнало разглеждането му на 31 м. м. Разглежда се при затворени врата

Женитъ — депутатки въ Райхстага

Женитъ депутатки които ще влезатъ въ новия райхстагъ на Германия споредъ изборитъ на 20 май сж 31. Отъ тѣхъ 19 сж социалистки, 3 центристски, 3 комунистки и по 2 отъ националистическата, популистката и демократическа партии.

Албания противъ Гърция И тамъ аграрна реформа. Вълкътъ прави анкета на агнетата.

Въ О. Н. въпросътъ за потъпканиъ права на албанскитъ малцинства въ Гърция е билъ сложенъ на разглеждане още на 5 т. м. преди всички други въпроси. Албанскитъ делегатъ Вриони подкрепилъ депозираното оплакване противъ грѣцкото правителство, което все въ името на „социална справедливостъ“ отнема имотитъ на албанцитъ и ги дава на грѣцки бѣжанци отъ Мала Азия. Вриони изтъкналъ предъ Съвета на О. Н., че аграрния законъ въ Гърция е една мѣрка на ограбване и потискане на албанското население.

Грѣциятъ делегатъ Политисъ отхвърлил по формални съображения албанскитъ оплаквания и че никой нѣма право да се мѣси въ вътрешното устройство на една държава и 2. Съвета не трѣбва да обръща внимание на оплаквания отъ малцинствата, защото системата на малцинствата е транзитноаренъ режимъ и сж цѣлъ да улесни претопяването имъ въ националното единство.

Съветътъ не взелъ никакво решение, кѣто въобще никога не иска да се занимава съ въпроситъ интересувачи малцинствата. Натоварилъ е обаче полския м-ръ на Външ. Работи Задески да изработи единъ рапортъ по въпроса за малцинствата и да го представи въ идущата сесия.

И тъй вълкътъ ще прави анкета върху агнетата. Та въ Полша има повече отъ десетъ милиона малцинства, спрѣмо които се прилага сжщия режимъ както и другадѣ. Тия хора наистина нѣматъ ни човѣшки скруполи, ни срамъ.

Ромънско-Полски воененъ договоръ

На 6 т. м. сж заминали за Варшава ромънскитъ генерали Мардареско и Самсоновъ за да сключатъ воененъ договоръ. Сжщитъ генерали ще присъствуватъ на специално организирани военни демонстрации въ Лембергъ и Краковъ.

Готвятъ се за миръ хората.

За възстановяването

пострадалитъ отъ земетръса бѣжанци дирекцията на бѣжанцитъ е отпуснала отъ 50 милиона лева. Започва присушването на Инджекѣйското блато при Месемврия; започва строежа и на теснолинейката Анхиало—Месемврия.

На вниманието на г. Сарафовъ

По оземляването изъ Разградско

Получихме една дълга кореспонденция отъ Разградско, която много зле характеризира безгрижието на всички ония, които сж се нагърбили съ тежката задача около бѣжанството.

Инспектора по оземляването въ тия мѣста разкарвалъ бѣжанцитъ да се разхождатъ отъ село на село, да губятъ времето си напразно въ тоя работенъ сезонъ, оземлявалъ когото искалъ, а на другитъ давалъ голи обещания. Това се протача съ месеци, Оземлилъ е чиновници, които получаватъ добри заплати. Сочатъ се и много некрасиви работи по адресъ на тоя институтъ.

Много сърдечното описание на кореспонденцията показва, че тия нещастници сж въ такава тежка условия, че заслужава по-големо внимание отъ страна на правителството и Дирекцията по настаняването, за да се предупредятъ нежелателни инциденти.

Разводъ на принцеса Елена съ Карола

Жалбата депозирана

Авантюритъ на ромънския Каролъ сж известни. Жена му е подала жалба предъ апелативния сждъ, съ която иска разтурянето на гражданския бракъ съ Карола и отнемането всичкитъ негови права върху сина му Махай — сегашенъ ромънски кралъ.

Въ жалбата се посочва между другото, че мѣжа й Каролъ я напусналъ и забѣгналъ въ странство, кждето се е отдалъ публично на животъ, който не е съвмѣстимъ съ семейния моралъ.

Каролъ ще бжде поканенъ чрезъ държавния в-къ съгласно законитъ срокове да даде отговора си. Съ интересъ се очаква дали той ще отговори или ще иска самъ лично да се представи, което сжда не може да откаже въпреки поетия отъ него ангажиментъ да не се връща въ Ромъния 10 год

Атентатитъ въ Италиянската Легация

Сръбското участие

На 6 т. м. къмъ 10 ч. вечерта нѣколко автомобили се спрѣли прѣдъ Италиянската легация въ Берлинъ. Возежитъ се въ автомобилитъ сж почнали да хвърлятъ камани върху легацията, отправяйки оскърбителни думи по адресъ на Мусолини. Много отъ прозорцитъ на легацията сж строшени.

Инцидентътъ е миналъ така бърже, че полицията не е могла да се намѣси.

Споредъ „Матенъ“ това се отдавало на сръбски студенти.

Еврейски конгресъ въ Ромъния

Вчера се откри въ Темишваръ конгресътъ на еврейтъ отъ Ардялъ, Банатъ, Гришана и Мармарошъ. Присѣствуватъ около 150 делегати.

Дневния редъ е: 1. затѣгане връзкитъ съ единъ центъръ на еврейтъ въ една религиозна и политическа организация. 2. Образуване на единъ блокъ съ върховенъ съветъ за отстояване на културнитъ, икономически и политически интереси на сврейството въ Трансилвания и Банатъ. Тоя съветъ ще работи сжщо за обединението всички еврей въ кралството. Инициаторитъ които правятъ докладъ, и изясняватъ идеитъ сж: Фердинандъ Ваинбергеръ, Д-ръ Геца Сиони, Д-ръ Арми Креснеръ, Д-ръ Майеръ Ебнеръ отъ Черновицъ, Д-ръ Бернски и др. Ще има отдѣлни конференции по разни други въпроси.

Унгария противъ О. Н.

Измѣнението отъ съвета на О. Н. решението отъ м. мартъ по оптантския въпросъ като предлогъ за уреждане на директно между дветъ правителства, е силно възбудило вишитъ унгарски срѣди. Всички вестници ставатъ изразители шото Унгария да напусне О. Н. като противонароденъ органъ за победенитъ.

Новото германско правителство

То не може да бжде друго освенъ пакъ коалиционно. Социалистическия шефъ Херманъ Мюлеръ е натоваренъ да образува коалиционенъ кабинетъ. Социалиститъ искатъ вѣнъ отъ канцеларския постъ още м-вото на вжтр. работи за Северингъ, на финанситъ за Хилфердингъ и още два портфейла.

Съмнително било дали другитъ буржуазни партии ще се съгласятъ на толкова много мѣста за социалиститъ.

На 17.VI. Стреземанъ, който по всѣка вѣроятностъ запазва м-вото на външнитъ работи заминава въ санаториумъ.

Вѣчни ли сж договоритъ

Изявления на Мусолини

Въ последната си речъ по външната политика на Италия Мусолини между другото е казалъ че договоритъ не сж вѣчни, защото иначе тѣ ще доведатъ до неподвижностъ живота; и всички договори за миръ съдържатъ клаузи териториални, финансови, колониални и социални, които могатъ да се разискватъ, ревизиратъ и подобряватъ съобразно съ времето.

Тѣй не мислятъ обаче въ Лондонъ, Парижъ и Женева.

Процесът на Елзаскитъ автономисти

Чий е Елзас? — Ролята на провокатора. — Жоресъ действувалъ за Елзаската автономия.
Цѣльта на процеса. — Речта на Д-ръ Риклинъ

III

Формираната и канализирана борба въ името на автономията обединява вече усилията на новосъздадената елзаска прогресивна партия, на клерикалитъ и на комунистите. Създаденото лошо стопанско положение съ френската окупация, което компрометира производителнитъ фактори и производството, открити тежки социални кризи и безработица. А това още повече улесни задачата на автономиститъ и тѣхнитъ редове ежедневно разстѣха и се засилваха.

Правителството въ Парижъ се застрашаваше

да загуби изборитъ презъ м. априлът т. г. въ Елзасъ. А френцитъ въ недалечното минало всичко бѣха пуснали въ ходъ да докажатъ предъ световното обществено мнение, че исторически Елзасъ и Лотарингия принадлежатъ на Франция и че населението отъ тия области обезправено и тормозено отъ германцитъ е проявявало силна тенденция къмъ обединението си съ „майка“ Франция. Нѣщо повече носителитъ на демократическата мисль въ Европа, които искаха да предупредятъ едно военно стѣлкновение между Франция и Германия заради Елзасъ и Лотарингия интервенираха и препоръчваха да се даде още тогава автономия на тия области, както ще видиме това по-после отъ рѣчта на най-важния подсждимъ въ процеса въ Колмаръ Д-ръ Жоресъ взелъ инициативата и е действалъ презъ 1913 и 1914 г. въ това направление. Ала го убиха.

Правителствата форсираха събитията и войната се наложи. Автономиститъ, които действуваха, както презъ германския режимъ, така и при французитъ сега

опровергаха

изъ основа френската теза, че елзасци се стремятъ къмъ Франция. И понеже тѣхното разрастване вземаше застрашителни размѣри за френската централизация, инсценираха маса процеси за предателство, шпионажъ и комплотъ срещу цѣлостта на Франция, отъ които най-големия е тоя образуванъ срещу петнадесетъ души, който процесъ започна разглеждането на 1 май и трая до 24 с. м. въ гр. Колмаръ.

За да нанесе силенъ ударъ на автономистическото движение, което не бѣше скрито за самата властъ, защото то публично демонстрираше своето съществуване чрезъ организации, събрания, печатъ и пр. и имаше на чело най-виднитъ елзаски граждани — медици, професори, свещеници, публицисти, журналисти, художници и пр., властта пусна въ средата на последнитъ свои агенти, които изиграха

провокаторска роль,

която доведе до много процеси. Такъвъ агентъ провокаторъ се яви единъ младъ господинъ именуемъ Рилъ, който е влѣзалъ въ най-тесни връзки съ д-ръ Риклинъ, съ професоръ Росе и др. и предложилъ услугитъ си да изпълнява важна задача въ тѣхнитъ среди. Той е успѣлъ да спечели довѣрието имъ и да бжде

изпращанъ въ Швейцария, да кореспондира и се среща съ подставени лица въ връзка съ самото движение. Той е посѣщавалъ най-редовно всичкитъ събрания на автономиститъ, и особень интересъ е проявявалъ къмъ тѣй наречената организация „Stutz truppen“, групи за протекция, които френцитъ тълкуватъ като нападателни групи. Изпълнилъ така задачата си, той денонсира всичко предъ полицейския инспекторъ и презъ м. декември м. г. по нареждания посѣгнатъ

да арестуватъ

23 души отъ които Д-ръ Ернстъ и други още 6 души успѣватъ да избѣгатъ, а останалитъ ржководни лица: Д-ръ Риклинъ старъ 66 год. медикъ, професоръ Жозефъ Росе, Полъ Шалъ, Рене Хаусъ, Жанъ Вурцъ, Хенри Солвеенъ (художникъ), свещеникъ Фахшауеръ, Емилъ Шлагелъ, г-жа Анешъ Егеманъ, Евгени Колеръ, Шурмелъ, Райзахеръ, Шварцеръ, Бауманъ и Хайлъ, — всички биватъ арестовани, принадлежащи на разни политически убеждения.

Обвиняватъ ги въ предателство и комплотъ срещу държавната цѣлостъ, въ подържане връзки съ странство главно Германия, съ германското външно м-во и респективно съ м-ръ Стреземанъ, отъ кждето сж получавали инструкции и парични средства. Името на последния много често се поменава въ процеса.

Предварителното следствие трая цѣли 5 мѣсяца и френското дѣло се насрочва нѣколко дни преди законодателнитъ избори. Френската преса на сензацията се пълнеше съ разкрития изъ предварителното следствие, което цѣлеше

да компрометира

ржководителитъ на автономистическото движение, да ги очерни най-зле, като „предатели“, „шпиони“ и „конспиратори“, и очевидно ставаше, че цѣльта бѣ да се удари въ сърдцето автономистическото влияние всрѣдъ населението, за да ги направи не дѣеспособни въ изборитъ.

За нещастие, обаче, на френското правителство напраздно отидоха всички усилия и то постигна обратни ефекти. Изборитъ дадоха за резултатъ

дълна победа

и тържество на автономистическата идея. Отъ 16 души депутати избрани въ тритъ департамента въ Елзасъ и Лотарингия 11 взематъ автономиститъ, между които се избиратъ и най-големитъ „конспиратори“ и водители на автономиститъ подсждимитъ Д-ръ Евгени Риклинъ и професоръ Жозефъ Росе.

Разглеждането на процеса започна на 1 Май въ сждебната палата въ Колмаръ. Предъ страха отъ

демонстрации и безредици

пѣхотни части и жандармерия отъ рано завзематъ улицитъ на града, особено около сждебната палата. Кореспондента на „Le Temps“ описвайки всичко това, бележи, че на много мѣста трѣбвало е да се легитимира до като стигне до сжда. Улицитъ сж били затрупани съ народъ, а голѣмата сждебна зала се указала тѣсна да побере журналисти, гости и сви-

детели. Имало на първа линия единъ делегатъ на германското д-во за О. Н. и около стотина кореспонденти.

Довежданието на подсждимитъ не е минало безъ инциденти. Тѣлпата ги акламира, а публиката въ сждебната зала весело ги поздравява и благопожелава.

Защитницитъ ги посрещатъ на високъ гласъ:

— Добъръ день скжпий депутатъ, а публиката акламира.

Сждътъ се председателствува отъ Мазоеръ, а обвинява прокуроръ Фашетъ. Участватъ 12 души сждебни заседатели. Призовани сж около 300 души свидетели между които се слуша името

на Стреземана

посрещнато съ веселъ смѣхъ отъ публиката. Разбира се, че той не се явява, както не се явяватъ префекти и високи чиновници, посочени отъ подсждимитъ.

Председателтъ прави провъвръка на самоличността на подсждимитъ и извиква първо Д-ръ Евгени Риклинъ:

— Да, медикъ, 66 год. и пр. и Д-ръ Риклинъ извиква — *ега депутатъ отъ Алткирхъ.*

Браво, гръмва въ залата. Председателтъ прави бележка, че забранява всѣко участие одобрително или неодобрително отъ публиката.

Защитникътъ Андре Бертонъ отъ Парижкото баро допѣлва:

— Тая манифестация нѣмаше да стане, ако депутатъ Д-ръ Риклинъ

бѣше пустнатъ

на свобода.

Започва четенето на обвинителния актъ. Подсждимитъ искатъ той да бжде преведенъ на елзаски езикъ, а адвоката Бертонъ добавя:

— Толкова повече, че вие сте излѣгани отъ лошия преводъ на документитъ.

Председателтъ — Вие ни приписвате заблудение?..

— Да, отговаря Бертонъ и съ подобни невѣрни преводи се заблудява, общественото мнение и се инсцениратъ процеси.

— Но съ такъвъ тонъ, ако говорите . . . и председателя сърдито удря съ ржка по масата.

Защитата повдига въпросъ за възвръщането на

изчезнали отъ дѣлото

документи. Повдига сжщо въпросъ за лошото третиране на подсждимитъ спрѣмо които не се е упражнявалъ режима предвиденъ за политически престжпници.

Председателтъ наново се сърди защищавайки французкия сжда, който не билъ способенъ да укрива документи и доказателства.

Прочита се обвинителния актъ. Прокурорътъ не пропуска да отговори на адвоката Бертонъ по третирането на подсждимитъ, които осемъ години били комплотирали противъ държавната сигурностъ и въпреки това сж имали всѣкога свободата да се сношаватъ съ защитата си.

— Да отговаря Бертонъ, политиката

не може да се налага

на правосждието.

Приключва се установяването самоличността на под-

сждимитъ и се провъврява присжтствието на свидѣлитъ. Когато се поменава името на агентъ-провокатора Рилъ публиката рѣмжи отъ негодувание, считайки го авторъ на цѣлия тоя процесъ.

Започва разпита на подсждимитъ. Първъ е Д-ръ Риклинъ. Председателтъ задава въпроси.

— Вашитъ родители сж женени на 1861 год. и сж по произходъ французи.

— Моя родъ, води началото си още отъ тридесетгодишната война.

— Вие сте следвали въ Фрибургъ, влизали сте въ единъ студентски клубъ на честта и двадесетъ пжти сте се били на дуелъ.

— Да, защото бранехме честта си. Но по-добъръ оставе ме самъ да говоря. обаче вие ще ме извините, че бавно ще говоря защото отъ инцидента който имахъ съ единъ автомобилъ, отъ удара азъ забихъхъ малко отъ способността си да помня и говоря съ мжчнотия.

„Ако азъ се занимавамъ съ политика започва Д-ръ Риклинъ, то е по наследство. Моитъ родители бѣха стари републиканци и отъ тогава азъ бѣхъ надѣханъ отъ идеитъ на

свободата и независимостта.

„Да стана автономистъ, това дължа на моето пребиваване въ Бавария. Азъ бѣхъ въ обществото, което имаше за членове лица които искаха да останатъ господари у себе си. Като се върнахъ въ Елзасъ, работехъ подъ влиянието на онова що възприехъ отъ Бавария, толкова повече, че елзаската буржуазия се бѣше продала на германцитъ, както сега на французкото правителство.

Настжпва смущение въ залата. Едни ржкоплескатъ други се възмушаватъ.

Д-ръ Риклинъ продължава.

„На първо време за защита на елзаскитъ идеи, азъ намѣрихъ другаръ въ лицето на дребното духовенство. И азъ рѣшихъ въ себе си да стана пионеръ на автономизма —

Елзасъ на елзасци.

Азъ устояхъ на паролата. И като кметъ на Данемери, като председателъ на ландтага въ Елзасъ и Лотарингия и като депутатъ въ Райхстага азъ се борехъ за автономията на Елзасъ, частъ отъ която реализирахъ презъ 1911 г. Но това ми струваше и доста скжпо. Трѣбваше да бѣгамъ въ Белгия. (Настжпва движение между сждимитъ).

— Трѣбва ли да спра? — Забелѣзва Д-ръ Риклинъ отъ това движение на сждимитъ. Азъ съмъ дошелъ тука да се отбранявамъ срещу оскърбление и да пазя и защита своята честъ и свобода. Азъ искамъ да излѣза отъ тукъ съ вдигната глава. Азъ го дължа на своитъ избиратели. Дълга да кажа, че азъ не бѣхъ толкова жестоко преследванъ отъ германското правителство, колкото отъ френското за сжжитъ идеи.

„Следъ франкфуртския миръ (1871) за насъ не оставаше освенъ да посвѣтиме силитъ си на борба за автономията. Ние извоювахме на 1911 г. конституция, но не тая която ние искаме. — Суверинитета не ни се

гарантира. Всичко зависѣше отъ имперското право.

„Ние продължавахме борбата

за независимостъ.

Отказахъ декорацията на Черния орелъ. Ние подкрепихме франко-германското д-во за миръ, което на 1913 г. държа своята първа коференция въ Бернъ. Азъ и свещеникъ Хеги бѣхме тамъ, като делегати отъ Елзасъ. Азъ бѣхъ избранъ за подпредседател на коференцията. Втората коференция се състоя въ Базелъ на 1914 г. Сжжитъ ние присжтствувахме. Присжтствувахме и Жоресъ и Оганьоръ. Жоресъ говори и обща да действа за реализиране на автономията по типѣтъ на другитъ конфедерирани държави въ германската империя. Ето и статия въ „L'Humanite“, която потвърждава това (сочи я). Определихме следната коференция въ Лионъ, но кой вѣрваше, че събитията ще ни доведатъ до такъвъ трагиченъ край.

„Въ Райстага ние съ свещеникъ Хеги бѣхме депутати. На насъ гледаха като на звѣрове, защото всички знаеха, че бѣхме

противъ германизацията

на Елзасъ.

„Презъ войната бѣхъ лѣкаръ въ армията и колко французи съмъ излѣкувалъ благодарение на което тѣ оживѣха — това само тѣ могатъ да ви кажатъ.

— Вѣрно ли е, пита председателя, че вие сте изпратили телеграма до председателя на Райстага, че съжелявате за отсжтствието си отъ заседанията му. Та не сте могли да гласувате за военнитъ кредити?

— Да, моитъ спомени сж по пресни. Такава телеграма азъ отправихъ, но трѣбва да ви кажа, че ако азъ бѣхъ тамъ щѣхъ да направя това, което

дълга ми налагаше.

Но за това ли искатъ да ме осждятъ? Нека да повторя, ние имахме задълженията на германски граждани и трѣбваше да ги изпълниме, колкото и тежки да сж тѣ. А когато азъ се научихъ, че германски войници сж вършили жестокости въ Елзасъ, писахъ писмо на 31. VIII. 1914 год. на кайзера, съ което протестирахъ.

„Както казахъ азъ услужвахъ и на френски войници. Имамъ благодарствени писма, които съмъ приложилъ къмъ дѣлото.

Председателтъ търси такива писма, но не намира.

Тогава адвоката Беритонъ пита:

— Има ли описъ на документитъ къмъ дѣлото?

Настжпва ново смущение.

Председателтъ — Дадохъ нареждания да се търсятъ

Адвоката Жягле — Много късно сж тия нареждания, защото само отъ единъ писменъ редъ се прави капиталъ тукъ и гради обвинение да се иска обѣсването на единъ човѣкъ.

— Ние не искаме никого да обѣсимъ, отговаря председателя.

„Обвиняватъ ме, продължава Д-ръ Риклинъ, че съмъ билъ отговорилъ на желанието на единъ познатъ войникъ, който е искалъ разрешение да отиде въ отпускъ да види родителитъ си, да остане на фронта. Така отговорихъ, да, и

Френската преса против Италия

Албания васална държава

По поводъ последния Итало-Сръбски конфликт, „Le Matin“ дава следната характеристика:

„Италия искаше да стане не само една балканска държава, но както нѣкога Австро-Унгария, да добие господствующе влияние на Балканитѣ. Това е една аксиома отъ която балканскитѣ народи и най-вече Югославия трѣбва добре да бждатъ проникнати. Тѣ трѣбва да бждатъ свободни да уреждатъ отношенията помежду си и да забравятъ борбитѣ отъ миналото, да работятъ за една мирна конфедерация, каквато г. Брианъ лансира съ идеята за едно Балканско локарно.“

Отъ време на време и като резултатъ на балканскитѣ търкания една голѣма сила отваря пътя на амбициитѣ и мира се застрашава всѣки моментъ. Проче Италия малко по малко и въ края съ Тиранския договоръ направи отъ Албания една васална държава, въ която си е запазила правото да интервенира, ако нѣкой заплаши не само нейната независимост, но и политическитѣ статута, т. е. настоящия режимъ. Тя работи за въоръжаването и засили малката албанска армия и никой не оспорва, че армейския корпусъ въ Бари е готовъ да прѣмине Адриатика и да се установи за нѣколко часа въ Валона.

Всичко това е вѣрно, както е вѣренъ и цѣлия фалшифъ режимъ подържанъ отъ Франция чрезъ малката антанта — Сърбия и Ромъния за подтисничеството на Балканитѣ.

Завиждатъ си.

Германцитѣ въ Данцигъ

Въ първитѣ дни на тоя мѣсець пруската организация „Währwolf“ е направила манифестация въ военна униформа изъ улицитѣ на Данцигъ и провокирала полското население въ гр. Данцигъ, Зопотъ и Олива. Това е прѣдизвикало негудование срѣщу мѣстнитѣ власти — сената на свободния градъ.

изпълнихъ своя дългъ. Но отъ това какво обвинение се гради?

„При това азъ бѣхъ германски гражданинъ и трѣбваше като честенъ човѣкъ да устоя на клетвата си. Обвинението е несъстоятелно.“

„Но тогава бѣха всички съ мене

и одобрявахъ политиката

ми, а сега ме наричатъ „Бошъ“. Но моята и на свещеника Хеге, борба се водѣше изключително отъ свободенъ духъ и изюване на автономията. На 1918 г. съ него редактирахме четената декларация въ Райхстага, съ която осждахме германската политика въ Елзасъ и Лотарингия, като пакостна и смѣтахме че сме били вѣрни изразители на елзаското гражданство, както и сега сме сжичитѣ изразители, за което френскитѣ сждилища трѣбва да ни сждятъ. Ние продължаваме да я подържаме възприемайки напълно катехизиса на председателя Уилсонъ за самоопредѣлението на народитѣ и за правата на населението на Елзасъ и Лотарингия да станатъ тѣ господари на себе си и у дома си.

Залата акламира последнитѣ думи, а председателя вдига заседанието.

(следва)

Д-ръ П. Вичевъ

Изъ страната на сълзитѣ

Иземване на земи. Българи въ услуга на ромънитѣ. Българитѣ бѣгатъ. Нови цинцарски семейства

Добруджа, 8. VI. 1928 г.

Единъ отъ начинитѣ за корумпиране общинскитѣ съветници съ цель да не се противопоставятъ на иземването 1/3 отъ земята на българитѣ е следния: на всѣки съветникъ се даватъ по 50 декара земя за използване. По тоя начинъ ромънитѣ успѣха да повлекатъ въ престъпно съдействие селскитѣ избраници при иземването.

Такъвъ примѣръ на жалко падение представлява кмета на с. Пънданлий Христо Георгиевъ Докторовъ, който предварително приготвилъ списъка за иземването на най-хубавитѣ ниви на селянитѣ засѣти вече и го предаде на агронома Яковлевъ. Никакви закони и нареждания не се пазятъ. А населението изплашено не смѣе да протестира. Ако ли нѣкой се осмѣли да протестира, свършва съ арести и рушвети.

Тормозено, изнудвано, обирано населението бѣга. Така отъ с. Кайракъ двадесетъ души избѣгватъ въ Яломица, десетъ въ България, петъ въ Добричъ и други двадесетъ въ разни градове на Добруджа.

Отъ с. Омуръ Факъ всички българи избѣгватъ въ България. Останалото население и то се готви да бѣга.

Сжщо тѣй безимотното и оголено население отъ с. Казимиръ се готви да бѣга въ България. Тая тенденция на бѣгство се забелѣзва и въ много други села. Нѣкои сж пратили свои хора въ България да търсятъ мѣсто за селване. Тамъ гдето има по будни хора разубеждаватъ населението. Така напр. отъ с. Кочина искаха 10 души да се изселатъ, обаче разубедиха ги. Ние действаме да задържаме населението и имаме резултатъ.

Ето до кжде довеждатъ безогледнитѣ провокации отъ патриотаритѣ.

Докаранитѣ напоследъкъ цинцарски семейства сж настанени: въ Куртбунаръ 48 семейства, въ с. Екинджикъ 30, въ с. Акъ Бунаръ 26, въ с. Гюлеръ кѣй 30 въ с. Душъ Ду Балъ 12. Настанени сж още въ Къзълджиклий, Соуджукъ и други.

Отъ настаненитѣ м. г. въ Ези бейска община 66 цинцарски семейства — само 5 си купили кѣщи отъ изселенитѣ български семейства. Останалитѣ сж настанени изъ домоветѣ на мѣстното население. Раздадена имъ е земя по 100 декара отъ изетата отъ българитѣ 1/3 земя, както и отъ мерата.

Много отъ тия ниви сж засети отъ бившитѣ стопани и плащатъ наемъ на цинцаритѣ — готовановци. Тѣ продължаватъ да плащатъ и данъкъ на отнетитѣ имъ земи.

На 18 априлъ настаняването на 7 цинцарски семейства предизвика инцидентъ.

Единъ българинъ има само една стая и го заставятъ да приеме цѣло цинцарско семейство, а той да отиде въ обора. Тѣй става и съ много други български семейства. Взематъ имъ и домашнитѣ вещи.

Установенитѣ пасбища не се пазятъ. Куцовласитѣ пасатъ на всѣкжде добитѣка си, дори и въ засетитѣ ниви на българитѣ.

Жандармитѣ и тѣ си устройватъ всѣка вечеръ забавления съ живота на хората. Чрезъ сигнални аларми ноще викаха хората, всѣки да се явява въ групата си. Ако нѣкой не се яви на тревогата, арестуватъ, биятъ и ги предаватъ на военни сждилища. Разкарватъ ги съ месеци, години, скубятъ ги разни шефове и шевчета, адвокати, падари и пр. пр.

Тѣй живѣеме ние тука въ тая нещастна добруджанска земя. Нѣма ли нѣкой и за насъ да повдигне въпросъ какъ то това се прави за унгарцитѣ и немцитѣ? Или българина на всѣкжде ще бжде мачканъ.

Тжжни времена...

Делиорманлиевъ

Итало-турско сближение

Размѣнени „любезности“

По случай подписването на Итало-турския договоръ за приятелство и арбитражъ, размѣнени сж следнитѣ телеграми между Мусолини и Рижди Бей. Последниятъ телеграфира на Мусолини:

„Този договоръ е предназначенъ да затвърди и да потвърди въ бждеще, приятелскитѣ връзки сжествуващи между дветѣ нации и допринесе за консолидирането на свѣтовния миръ, особено въ Средиземно море.“

Мусолини отговорилъ:

„Този договоръ посвѣтенъ по единъ формаленъ и тържественъ начинъ на сърдечното приятелство сжествуващо между Турция и Италия, отношения които сж въ моето внимание да развия и да засили въ интереса на дветѣ страни и въ тоя на Срѣдиземноморския миръ.“

„Правителството и италианския народъ признаватъ и оценяватъ голѣмитѣ усилия проявени отъ турския народъ воденъ отъ непобедимия Гаази за трансформирането и възстановяването на Турция и въздигната до своето назначение.“

Като чете тия работи човѣкъ, като си спомни недалечното минало и като свидетели на стремеха тѣй ясно демонстриранъ за дележъ на чужди области съ инороденъ елементъ между Франция, Италия и Англия въ Сирия, Триполитания, Египетъ и др. не може освенъ да таксува тия любезности като върхъ на човѣшка неискренность.

Столица въ чужда държава

Интересенъ прѣцедентъ прѣдставлява обявяването отъ Литва за столица гр. Вилна, който е на полска територия. Градътъ по своето население въ болшинството е литванско. Спорове има отдавна. О. Н. интервенира вече нѣколко пѣти както и сега, ала безрезултатно. Литва, опирайки се на подкрепата на Германия и Русия вписва въ конституцията си като своя столица гр. Вилна. Полския м-ръ на Външ. Работи Залесни протестира, но отъ протести полза нѣма. Пѣкъ и О. Н. очевидно е безсилно да се наложи. Врѣмена на самозальгване.

Офанзивата противъ Ромъния

Нападенията на Добруджа граница

Проф. Йорга, като разглежда обвиненията отъ Унгария и нѣкои английски кржгове, че Ромъния владѣла територии, които не заслужава и които поради познатото нейно варварство не може да управлява; като разглежда нападенията по добруджанската граница и жестокитѣ нападки на Съветска Русия, — той казва:

— За да се запази отъ клевети, Ромъния трѣбва да даде единодушенъ отговоръ, като се спратъ партийнитѣ ежби, които даватъ най ценнитѣ материяли за офанзивата противъ Ромъния.

Б. Р. Проф. Йорга иска партийнитѣ, които представляватъ бедствующото население да се откажатъ да изнасятъ истинитѣ. Съ това той още веднажъ подчертава истиността на обвиненията. А колкото се отнася за нападенията на „организиранитѣ добруджанци“ трѣбва да споменемъ, че това сжествува въ болното въображение на професора. Че золумлуди се вършатъ въ Добруджа — това знаятъ всички — знаемъ сжщо, че това сж организирани шайки на куцовласи колонисти въ Добруджа, отъ които е пропищало мирното добруджанско население.

Осжденъ на 3 години затворъ

Убиеца на Дочо Михайловъ

В. „Радикалъ“ отъ 5 т. м. съобщава, че Русенския апелативенъ сждъ на 28 м. м. е увеличилъ наказанието на Василь Владовъ отъ 1 1/2 год. на 3 год. затворъ, заради това че по изборната агитация съ други още трима души е хвърлил бомба въ с. Сваленикъ въ кѣщата кждѣто сж били агитаторитѣ на радикали и драгиевисти Коста Дачевъ и Д-ръ Калиновъ.

Сжщиятъ Василь Владовъ е автора на фалшивитѣ документи, по убийството на добруджанския дѣецъ Дочо Михайловъ.

Такава е сждбата на всички ренегати и провокатори.

Къмъ европейски щати

Какво казва професоръ Бауманъ

Мюнхенскиятъ професоръ по филология г. А. Бауманъ напоследъкъ е обнародвалъ въ нѣмската преса едно съобщение за открития отъ него общъ европейски езикъ.

Споредъ неговото мнение създаването на всемирненъ езикъ, какъвто е есперантото е една утопия.

Има обаче смисълъ — заявява той, — единъ паневропейски езикъ. Тѣй като работитѣ въ Европа вървятъ къмъ тѣсно сближение и сътрудничество между европейскитѣ народи за образуването въ близко бждеще европейскитѣ съединени държави.

Препятствие за реализирането на тази идея г. Бауманъ намира въ многочислеността на европейскитѣ сжествуващи езици.

И затова следъ дългъ и упоритъ трудъ въ продължение на 15 години г. Бауманъ се е спрѣлъ на единъ новъ езикъ съ много опростена граматика.

Първата крачка къмъ образуването на европейски щати той смѣта че е направена.

Канада приема прѣдложението на Келогъ

На поканата на американския м-ръ на Вън. Работи г. Келогъ, Канадското правителство отговорило, че приема предложението за премахването на войната, като срдѣство въ националната политика, обаче като английското, френското, японското и италианското правителства прѣпоръчва всички повдигнати около това прѣдложение въпроси да бждатъ разгледани въ една прѣдварителна конференция. Държатъ всички щото Америка да приеме и влезе въ О. Н. Тамъ е цѣлата политика. Ще приеме ли г. Келогъ, това е единъ въпросъ на врѣмето.

Донецката афера

Признанията на инженеръ Башкинъ

Въ разглежданиятъ въ Москва процесъ по така наречената Донецка афера инженеръ Башкинъ е призналъ своето участие по разрушенията на инсталациитѣ въ Донецкия басейнъ. Той е призналъ още че неговия братъ, който живѣе сега въ Германия, е билъ натоваренъ отъ инженери и техници намиращи се въ Русия, да действа отъ името на чужди групи за разрушенията въ минитѣ; да се разрушатъ и машиннитѣ инсталации, за да бждатъ доставени нови отъ чужди кѣщи.

Техникътъ Горловъ отричайки своето участие свидетелствува, че срещу заплащане съ пари, знае и виждалъ врѣднитѣ и систематически актове на разрушението.

Башкинъ отрича да е получилъ 6000 рубли за своето участие.

Горската царица

На 4 т. м. въ „Своб. Театъръ“, децата при 14 Соф. прогимназия представиха оперетата Горската царица. Поставена е отъ Ал. Николовъ, а дирижиралъ П. Бояджиевъ, и двамата добруджанци. Главнитѣ роли се играха отъ добруджанки и добруджанци. Оперетата се изнесе много добре. Салона бѣше много препълненъ и заслужено аплодиралъ малкитѣ артисти.

Тя ще бжде повторена.

Програмата на Малката антанта

Ромънскиятъ м-ръ на Външнитѣ работи е съобщилъ, че Малката антанта ще има конференция на 20 т. м. въ Букурещъ, а евентуално поради настѣпилитѣ голѣми горещини, за да не слѣнчатъ министритѣ на Сърбия, Чехия и Ромъния, може тя да се състои и въ Синая.

Главнитѣ въпроси, съ които ще се занимаватъ на тая конференция сж следнитѣ:

1. Въпросътъ за унгарската пропаганда противъ Трианонския договоръ и методитѣ които малката антанта трѣбва да употреби срещу тая пропаганда;

2. Договоритѣ за ненападение и тия за запазването на мира;

3. Отношенията на Италия и Югославия и

4... По една баня въ Черното море за демонстрация срещу морскитѣ маневри на руската флота, защото... защото възможностно е тая конференция да бжде последната.

Ромъния и Унгария предъ О. Н.

Въпроса за опантитъ. Ромънска надменостъ, ново предложение

Ромънският м-ръ на Външнитъ работи Титулеско, който страдаше отъ грандоманията на ромънската чокойщина, да играе голъма роля въ международната политика, едва ли не предопределяния отъ провидението да помирява непримиримото, макаръ че Ромъния е най-типичната страна на всички престъпления и конфликти, поласканъ и отъ съвета на О. Н. презъ мартъ 1927 г. по въпроса за унгарският опантитъ, бѣше се нагърбилъ да помирява Франция съ Италия. Ромънската преса незнаеше какъ да похвали „гения“ на г. Титулеско

Между това въ Римъ посрѣщнаха г. Титулеско съ единъ горещъ душъ, а въ Женева му теглиха единъ студенъ душъ презъ мартъ т. г. по въпроса за унгарският опантитъ, и той попаренъ-изтуденъ се отегли въ отшелничество въ Санъ Ремо до сега.

Ударътъ бѣше силенъ и маниячеството на Братияновото правителство изфиряса. Пустнаха се въ ходъ всички дипломатически сили на Ромъния. Посегнаха да употребятъ „авторитета“ на фалиралото малко съглашение, обаче г. Бенешъ не сподѣли ромънската теза и направи своитъ възражения въ Букурещъ за голъмата надменостъ и неотстъпчивостъ на ромънското правителство, съ което се излагалъ престижа и на малката антанта. Италия отъ своя страна намѣри удобния моментъ да разслаби още повече връзките на последната съ декларацията на Мусолини по ревизията на Трианонския договоръ, съ албанския инцидентъ и съ Анетунската спогодба.

При такова положение Съвета на О. Н. наново се събира между другото да рѣшава наново въпроса за имотитъ на унгарският опантитъ.

Съръ Остенъ Чемберлейнъ на пѣтъ за Женева конфериралъ съ г. Бриана въ Парижъ. Последниятъ нѣма да отиде въ Женева. Неговото отсъствие за момента е знаменателно. Той бѣше творителя на малката антанта и най-авторитетния защитникъ на ромънският интереси.

Понеже ромънското правителство отказва да приеме взетата отъ Съвета на О. Н. резолюция по въпроса за опантитъ, съ която смѣсения унгаро-ромънски арбитраженъ съдъ е компетентенъ да разглежда спора по имотнитъ претенции на унгарският опантитъ въ Трансилвания, и понеже г. Титулеску напуца отшелничеството и се отзовава въ Женева, споредъ меродавния френски в. „Le Temps“, г. Съръ Чемберлейнъ щѣлъ да направи ново предложение. Какво е то не може още да се знае.

Близкитъ дни ще ни го кажатъ но отсега може да се предскаже, че щомъ цѣли да задоволява амбиции, то не ще бѣде съгласно съ интереситъ на ограбенитъ и онеправданитъ. И то ще бѣде, едно недоносче, което ще дойде да прибави къмъ нескончаемата верига на аргументи още единъ за некадърността на О. Н. да разрѣшава многото въпроси на подтиснатитъ открити съ мирнитъ договори.

Четете въкъ

„Свободна Добруджа“

Какъ агрономитъ се настаняватъ въ Трансилвания

Силата на бакшиша

Будапеща юни 1928.

Моралътъ на ромънският чиновници на всѣкъдъ е единъ и същъ, но тѣ проявяватъ особено грабителски инстинкти въ заробенитъ чужди области. Не веднажъ е давана атестация отъ пѣтешественици презъ тая страна, която държи рекордъ по „бакшиша“, грабежа и изнудванията. Оплакванията на униятитъ и реформиститъ сж предизвиквали анкета отъ американци. Единъ отъ тия американци билъ допустнатъ при префекта само като се научилъ, че трѣбвало да даде „бакшишъ“ на разсилния. Споредъ неговитъ бележки бакшиша билъ система въ Ромъния и го взематъ като редовенъ и безусловенъ данъкъ отъ всѣкого туземецъ и чужденецъ отъ най-низия до най-вишиятъ чиновникъ и при това безъ всѣкакъвъ срамъ.

Въ Пурда (Трансилвания) агрономитъ пожелали да си направятъ жилища. За цѣлѣта експроприиратъ цѣла улица. Задрѣстватъ улицата и населението нѣма отъ кждъ да минава и се продовождва. Донесатъ на Братияно цѣлата история. И той се възмушава и уволнява виновника агронома Тодореско. Следъ изборитъ сжия агрономъ пакъ бива назначенъ. Братияно го обявяватъ за лжеецъ.

Презъ времето на генералъ Авереско сжщата история. Съ други думи всички ромънски правителства лжатъ презъ глава и си играятъ съ живота имота и правата на гражданитъ.

Andras.

Аншлусъ

По присъединяване на Австрия къмъ Германия. Германия на Балканитъ. Опасността за балканскитъ народи

Въ Щирия (Австрия) е имало годишно събрание на индустриалцитъ. Много германски индустриалци сж присѣтствували на това събрание. Г-нъ Шленкеръ отъ Дюселдорфъ е засегналъ въпроса и за присъединяването на Австрия къмъ Германия. Той е деклариралъ: „Това присъединение трѣбва да стане, защото трѣбва Австрия да бѣде моста между Германия и Балканитъ. Защото още Германия има нужда отъ тоя мостъ, за да заеме своето икономическо надмощие въ централна Европа, за което право тя претендира по силата на своя културенъ прогресъ“.

Речта е била силно аплодирана. Тя представлява другата страна на всевъзможнитъ пактове, които тѣй изобилно се приематъ и регистриратъ отъ О. Н. въ името на ефиматния миръ. Италия аспирира на Балканитъ за надмощие, Франция аспирира за сжщото и въ централна Европа и действа чрезъ Югославия, Чехославия и Ромъния, сега и Германия — и тя аспирира, а О. Н. какво защитава?

Сигурно на пукъ на всичко ще осъмнеме утре предъ нѣкои договори каквито бѣха едно време между Австрия и Русия за подѣлбата на Балканитъ. На такава работа мирише, а балканскитъ народи въ своитъ взаимно унищожителни борби, създаватъ най-благоприятни условия за една такава пакостна за тѣхъ политика.

Протестния съборъ на бѣжанцитъ отъ западнитъ покрайнини

Св. Духъ на границата. Сърбитъ на бѣлг. територия играятъ хоро

На 4 т. м. бѣжанцитъ отъ Босилеградско и Царибродско отпразднуваха тържествено Св. Духъ чрезъ устройването на протестенъ съборъ въ с. Калотина (Царибродско) и мѣстността Славчето (Босилеградско). Въ с. Калотина заминаха надъ 200 души бѣжанци отъ Царибродско, които бѣха тържествено посрещнати отъ мѣстното население. Всички вкупомъ заедно съ мѣстнитъ ученически организации, направиха внушителна манифестация отъ гарата до селото съ знамена, музика и плакарди съ написъ „Искаме освобождение отъ Царибродско, Трънско, Босилеградско и Кулско“.

Отслужи се молебень, следъ което се държаха речи отъ свещеникъ Арахангелъ п. Стаменовъ — членъ на Върховния комитетъ, г. Асѣвъ Антоновъ, — представител на бѣжанцитъ отъ Трънско и г. Милоръ Поповъ — отъ името на царибродската иладежъ. И тримата съ силни думи импулсираха националното чувство и съзнание на изнемогащото население. Следъ това бѣ устроена хубава забава отъ учащата се младежъ.

Презъ целия день сърбитъ поставиха строга охрана на границата и не позволиха на никого да се види и да размѣни поне нѣколко думи съ близкитъ си.

Съсемъ другояче стана тържеството на „Славчето“. Тамъ бѣ тържествено осветено знамето на Кюстендилското братство. Следъ речитъ имаше забава, хора и пр.

Забелжителното въ случая бѣ, че сърбитъ тукъ дадохъ свобода, както никога и никждъ на поробенитъ бѣлгари да преминатъ границата и да участватъ и тѣ въ празнеството, да разменятъ продължителни разговори съ близкитъ си скъпи гости. Въ самитъ игри участваха и сръбскитъ офицери, съ които се водиха любезни разговори за необходимостта отъ обединението на двѣтъ славянски държави — България и Югославия.

Знаменателно! . .

Лондъ Жоржъ „прѣдатель“

Обвиненията на Морнингъ Постъ. Мнението на миньоритъ

Голъмата миньорска стачка въ Англия е оставила много тъжни слѣди въ цѣлия стопански политически и морален животъ на страната. И днесъ още не могатъ да се поправятъ тия слѣди. Като най-голѣмъ виновникъ на цѣлото това положение се счита Лондъ Жоржъ и пресата. Това сж два най-голѣми неприятеля на Англия, каквато тя е срѣщнала слѣдъ жестоката война.

Секретарьтъ на миньоритъ Thomas е заявилъ на анкетора на в. „Matin“, че той Л. Жоржъ е виновникъ на нашата катастрофа. Той доведе страната до разорение. Следъ войната той настрѣчи стачката. Той е най-голѣмия деморализаторъ въ историята.

„Le Matin“ продължава: прѣди 6 год. други бѣше казалъ сжщото нѣщо въ най-аистократичния вѣстникъ въ Лондонъ.

„Вие сте единъ прѣдатель

Войната въ Китай

Отстъплението на китайцитъ. Атенатата. Взаимни обвинения между японци и китайци.

Събитията въ Китай взематъ другъ обратъ. Намѣсата на японскитъ войски предизвика една тежка криза Южнитъ войски напредватъ, а севернитъ сж въ отстъпление. Пекинското правителство протестира предъ О. Н. противъ японското вмѣшательство. Отъ Токио съобщаватъ, че японскитъ войски ще останатъ въ Китай докато стане сигурно, какво живота на японскитъ колонии не е въ опасностъ.

Разрушенъ и запаленъ е ж. п. мостъ на Лао Тао Као по пѣтя Пекинъ—Мукденъ. Японскитъ журналисти очакватъ да пристигне въ Мукденъ Чангъ-Цо-Линъ. Избухва експлозията. Маршала раненъ едва се спасилъ. Китайцитъ които го очаквали възбудени се нахвърлили и линчували японцитъ, които считали за автори на атенатата.

Споредъ японски източникъ бомбата била хвърлена отъ националиститъ. Въ кигайскитъ срѣди хвърлятъ обвинение за инспирация на атенатата и върху японското правителство. Двама генерали сж умрѣли за сѣгнати отъ бомбата.

Отдръпването на Чангъ-Цо-Линъ

Берлинскиятъ в. „Локаль Анцайгеръ“ отъ 3 т. м. е напечаталъ едно съобщение отъ Токио, отъ което се вижда, че маршалъ Чангъ-Цо-Линъ се е отдръпналъ отъ Пекингъ, кждето комуниститъ сж развѣли своето знаме.

Чангъ-Цо-Линъ се е отправилъ за Манджурия тѣй като очаквало се пълното превзимане на Пекингъ.

Благоустройството на столицата

и бѣжанския кварталъ

Столичниятъ общински съветъ въ сношното си заседание прие нѣколко търга за благоустройството на столицата.

Благоустройственитъ работи, които въ скоро време трѣбва да започнатъ се свеждатъ до павирането на нѣкои столични улици, като бул. Окржженъ, бул. Тотлебенъ и др.

Ще бждатъ продължени и нѣкои отъ трамвайнитъ линии както тази за Булина ливада ще се продължи до разсадника. За крайнитъ квартали и специално за бѣжанския кварталъ били предвидени сжщо много благоустройствени работи.

пишеше на 13 ноември 1922 г. въ колонитъ на „Мирнингъ Постъ“ Лое Страшей на Лондъ Жоржъ, защото вие измѣнихте на дълга си. Вие давате лошъ примѣръ, когато трѣбва да дадете добъръ. Вие издигате разваленото до височината на изкуството. Вие смѣсихте понятията добро и лошо въ публичнитъ работи. Вие не знаете друго освѣнъ да подкупувате хора, като ги гдѣличкате за да ги отхвърлите отпослѣ“.

Така стори, пише вѣстника, съ миньоритъ. Лондъ Жоржъ ги погали въ нещастieto и послѣ ги хвърли въ мизерията.

Никога толкова тежки истини не сж казвали по адресъ на единъ англ. държавникъ. Кампанията която води френската преса противъ Лондъ Жоржъ е симптоматично явление за врѣмето.

Мароко срѣщу Франция

Ограничения на мароканския вносъ въ Франция. Мароканцитъ протестира

Мароканцитъ се готвятъ за протести, срещу намѣрението на френското правителство да ограничи свободния вносъ на мароканско жито въ Франция. Всички търговски и земеделски камари сж протестирали. Директорътъ на земеделската служба на французкия протекторатъ въ Мароко бързо е заминалъ за Парижъ.

Отъ всичко това се разбира че Мароко, както и другитъ колонии съ милионенъ инороденъ елементъ сж обектъ само на ограбване и насилие, но не и на равноправно третиране, нито на свободна обмѣна на производството имъ. Икономически гнетъ и ограничения за политическо подтисничество.

Англия въ поробения

Трънски край

Споредъ сведения голъма частъ отъ поробеното население въ Трънско постоянно бива изкарвано да работи ангрия по военнитъ шосета. Всѣки, който давалъ знакъ на най-малкъ протестъ бивалъ тутакси малтретиранъ най-вulgарно отъ сръбскитъ власти.

Наследството на Султана ограбени

Авторъ султанския Шамбеланъ

Шамбеланътъ на покойния Мардиански султанъ Мулай Юсефъ ще бѣде съденъ за ограбване голъма частъ отъ султанското наследство, ако не бѣде закланъ.

Първиятъ председателъ на апелативния съдъ въ Рабатъ билъ натоваренъ да интервенира за да се избѣгне голъмия скандалъ.

Български младежи въ Дания

Миналата година младежкото християнско д-во въ София издействува чрезъ младежкото християнско д-во въ Хасле (Дания) да се изпратятъ нѣколко младежи бѣлгари на практика по модерно земледѣлие въ видни Датски стопанства.

Тогава заминаха 20 души. Министерството на земледѣлието много често бѣше информирано за съдбата на тия младежи. И тия информации отъ страна на самитъ курсисти сж твърде утешителни. При много благоприятни условия и гостоприемство отъ страна на Датското правителство тѣ практикуватъ въ различнитъ отрасли на земледѣлското стопанство.

Министерството на земледѣлието преди нѣколко дни е отправило едно писмо до земледѣлското училище въ Хесле съ което запитва дирекцията за числото на младежитъ бѣлгари, които могатъ да заминатъ идущата година.

За цѣлѣта ще бждатъ предпочитани младежи съ средно образование и синове на земледѣлци.

Курсътъ ще продължи 2 години. Курсиститъ се ползватъ съ всички необходими средства за живѣне отъ Датската държава, като заплащатъ само пѣтнитъ до пристигането въ Дания и обратно. Сумитъ ще се внесатъ въ Софийското младежко християнско дружество при самото заминаване.